1-3 âm lịch năm Tân Mão
(03-04-2011)

Khai Thị

KỲ PHẬT THẤT TU TỨ NIỆM XỨ LẦN 6

(Trích trong cuốn Thiền Thất Khai Thị Lục của
ngài Lai Quả Thiền Sư)

Lời Khai Thị

NGÀY ĐẦU:

Lai Quả thiền sư ở chùa Kim Sơn được hơn một năm thì thô vọng dứt, 20 ngày nữa tế vọng dứt luôn. Khoảng một tháng nữa tức là ngày 26 tháng 9 năm Quang Tự thứ 34 (Tây lịch là năm 1908)**, vào nén hương thứ 6, buổi tối, hình như đất lộn lên trời, trời lộn xuống đất, thật rõ ràng có sự như thế. Cái sự việc này không tơ hào ngăn cách mà làm sao chôn ta cho đến ngày nay? Thật là oan uổng. Từ nay trở đi, muốn sanh lên trời thì lên, muốn xuống địa ngục thì xuống, không ưng thì thôi. Được Hòa-thượng thủ tòa ấn chứng đã tỏ ngộ. Đại chúng huyên náo kinh sợ. Ngài đắp y làm lễ đại chúng thỉnh trở về**

bình tĩnh, xin sám hối vì sự tỏ ngộ này chưa được thâm sâu đến đáy cùng.

Có người hỏi vì sao sau khi tỏ ngộ biện tài của ngài lưu loát như vậy? Ngài đáp: Vì hỏi việc trong nhà, ta đã đích thân ở trong nhà, làm sao không đáp được? Thí dụ ông hỏi ta trong liêu phòng có những gì? Ta quăng ngay ra một đôi dép rách. Nếu hỏi còn gì nữa? Ta đưa nốt ra chiếc áo tràng rách nát. Vì các ông còn đứng ngoài nên mới ngẩn ngơ không biết trong liêu ta có gì, chớ ta là người ở trong liêu, làm sao không biết?

Nay ta ép buộc các ông buông xả thân tâm, buông xả đến chỗ sơn cùng thủy tận. Đến lúc ấy nếu các ông mở miệng không được, ta đương nhiên sẽ lấy luôn mạng các ông. Hãy lưu tâm ghi nhớ cho kỹ.

Chúng ta thật hân hạnh được nghe những lời sách tấn của ngài. Hãy trân trọng.

Hôm nay khởi thất, cung thỉnh đại chúng tinh tấn dụng công!

NGÀY HAI:

Trong lúc dụng công phải nắm cho vững, ngày cũng như đêm công phu phải nắm cho vững. Nên hiểu rằng công phu là đường giải thoát, nếu để kẽ hở thì đó là lối rẽ luân hồi sáu đạo. Ai không muốn luân hồi thì đừng để kẽ hở, cho nên đêm tha hồ ngủ quên là chuyện không xong rồi. Tri kiến lười biếng giải đãi, hàng tu sĩ số đông đều có. Để thời giờ uổng phí rất nhiều.

Ngày đả thất ai nấy dụng công tinh tấn. Sư ban thủ, sư kiểm khán giúp cho quý vị phấn đấu. Quan hệ nhất là nội quy phải chấp hành nghiêm chỉnh, đừng để động niệm mọi người. Sai suyển một chút liền bị phạt nặng, xin chớ trách là không bảo trước. Bởi vì ai cũng hy vọng kỳ đả thất để cầu liễu thoát sanh tử. Tinh tấn dõng mãnh còn lo chưa đạt mục đích huống chi lười biếng còn hy vọng thời nào?

Dụng công đi!

NGÀY BA:

Ngồi tĩnh thì công phu tựa như đứng đắn nhưng vừa động liền mất tiêu. Chuông khai tịnh là 1 động, buông chân ra là 2 động, đứng dậy là 3 động, đi tiểu tiện và các việc... là nhiều động tiếp theo.

Nhiều kỳ đả thất đã qua, xin hỏi công phu các ông đã tới đâu? TNX đã thành tựu chưa? Phải nhớ lịch kiếp sanh tử không phải một ngày cắt đứt được, nên không thể gấp gấp cho xong mà 3 năm, 30 năm, 50 năm có thể kiếp này kiếp khác mới xong. Vậy thì không quan tâm đến sự lâu mau mà chỉ nhất tâm công phu trong hiện tại.

Thí dụ ở hoàn cảnh trước mặt có dao, sau lưng có súng, bên trái lửa đốt, bên phải nước trào, bốn bên tai nạn đang gom sát lại, quyết định sắp sửa mất mạng. Các ông tính sao? Nếu giải quyết được thì địa ngục rừng kiếm, vạc dầu thoát được. Nếu không giải quyết được thì chỗ nào cũng không thoát, ra khỏi luân hồi đành không có phần.

Trong lúc sợ hãi ấy nếu giác tỉnh được thân không thật, tâm bất khả đắc thì đâu còn sợ dao sợ súng, dù hoàn cảnh khó hơn cũng thành không.

Hãy cố gắng dụng công đi!

NGÀY BỐN:

"Đi cũng thiền, ngồi cũng thiền, nói năng, im lặng, động tĩnh thể an nhiên". Mấy lời này là nói việc trên tâm hạnh, từ sáng đến tối của người dụng công phu.

Tại sao cần phải thế? Không được nghỉ ngơi chăng? Cần phải hiểu: Quý vị có công phu chân thật như thế, tương lai mới được chỗ ngộ chân thật.

Thí dụ từ Sài gòn muốn lên Phú An. Ta đã biết rõ đường đi rồi, nay chỉ cần phóng chân chạy thẳng. Trên đường có người, ta không cần nói chuyện. Đã gần hay còn xa, ta không cần hỏi. Đến Phú An liền biết Phú An. Nếu vừa lên đường đã nhìn Đông ngó Tây, kiếm người nói chuyện, uống trà và

hỏi: "Còn bao xa?". Thì dĩ nhiên là đường phải còn xa. Công phu đã đúng đường lại thêm tinh tấn, lo gì chẳng tới nhà?

Dụng công đi!

NGÀY NĂM:

Từ trước đến đây thỉnh khai thị là các ông hỏi Ban thủ. Từ hôm nay trở đi thì sửa lại quy củ. Mỗi tuần lễ một lần, Ban thủ hỏi các ông. Phải trả lời tức khắc. Nói không ra lời liền bị đánh hương bản. Nếu lười không chịu trình pháp cũng bị đánh hương bản. Công phu không khai sáng không được, không ép buộc tiến bộ không được. Nhưng phải nhớ, không biết đứng im không trả lời thì chỉ chịu 2 hương bản. Còn nói bậy thì cả trận hương bản mưa xuống. Các ông không chịu nổi đâu.

Đại chúng nghe gương người xưa vì cầu tu, chịu khó nhọc như vậy, còn chúng ta ngày nay thì sao? Hãy tự xét lại mình xem.

Phát tâm tinh tấn dụng công đi!

NGÀY SÁU:

Kinh kể chuyện: Ngày xưa, có một vị Tỳ-kheo già tụng kinh Kim Cang, tiếng tụng nghe không hay, vị này đã chứng A-la-hán. Một vị Tỳ-kheo trẻ đứng bên nói: "Tiếng Thầy tụng kinh nghe như tiếng chó sủa". Vị Tỳ-kheo già ngay lúc ấy nói: "Thầy nói câu này, tương lai sẽ đọa địa ngục rồi còn phải biến thành chó nữa". Tỳ-kheo trẻ kinh sợ quá, bèn nhanh chóng cầu sám hối, khóc than khôn xiết. Vị Tỳ-kheo già nói: "Có thể thoát tội địa ngục, nhưng không thoát thân làm chó được". Về sau Tỳ-kheo trẻ mạng chung. Diêm vương bắt ông ta làm chó, ông ta hỏi: "Tại sao tôi phải biến làm chó?". Câu hỏi chưa dứt ông đã biến thành chó rồi. Xương của các kiếp chó chất thành đống cao lớn bằng núi Tu di. Các ông nghĩ xem? Quả báo của câu nói như thế đấy!

Thiền tông phải để miệng meo mốc như chiếc quạt về mùa Đông ở xứ lạnh. Không được nói nhiều, không được nói vô ích, thận trọng lời nói, không được bạ đâu nói đấy.

Nói huyền nói diệu để tự khoe tài cao học rộng là điều tối kỵ. Nói sai một câu liền hư thân mất mạng. Thân hư mạng mất còn là việc nhỏ, phải nhớ người xưa chỉ vì đáp sai một câu mà phải đọa làm cáo chồn 500 kiếp. Không đáng sợ sao?

Nếu thật tu đến nơi đến chốn thì sẽ tha hồ nói trời nói biển. Sẽ có một ngày chẳng những miệng nói mà tai cũng nói, mũi cũng nói, cho đến "tận cùng đại địa đều là miệng ta".

Dụng công đi!

NGÀY BẢY:

Có đạo hay không có đạo tự mình biết mà ta cũng biết. Hiện nay, mỗi ngày các vị cần trình pháp, nói rõ công phu của mình dụng đến chỗ nào? Quán chiếu ra sao? Nói được hay không nói được, đúng hay không đúng, tự mình sao không biết? Nếu quả thật không biết, ấy là công phu chưa tới nơi. Nếu công phu chưa tới mà giả dối, đoán này đoán nọ, kiếm một câu trong sách, hoặc

những câu nghe sẵn, mượn để làm bộ ra điều ta giỏi. Thật ra hễ mở miệng người ta liền biết. Vì sao? Vì nói thế nào cũng không ra ngoài 4 thứ:

1- Lời đến ý không đến.

2- Lời không đến mà ý đến.

3- Ý và lời đều không đến.

4- Ý và lời đều đến.

Cần phải cơ phong ăn khớp vừa vặn khít khao. Nếu lời nói thật đúng nhưng không ăn khớp với câu hỏi, hoặc phải chần chừ suy nghĩ thì không hữu dụng.

Phải cố gắng dụng công đi!

NGÀY CUỐI:

Hôm nay lại một lần nữa 7 ngày công đức tròn đầy, chúng ta lại cùng nhau kiểm điểm công phu.

Người xưa nói: "Thành Phật rất dễ, bỏ vọng tưởng khó". Chỉ vì tham ái nung đốt, tám vạn bốn ngàn trần lao phiền não. Bao

nhiêu tập khí, huyễn như phiến mây, không như lông rùa, mà chúng ta buông phóng mãi không rớt đến nỗi không ngộ được đạo, chẳng đạt được trạng thái thường giác bất mê của chư Phật.

Liên Trì đại sư dạy rằng: "Duyên trần dễ nhiễm, đạo nghiệp khó thành. Cảnh đời như gió lộng khiến rừng công đức xác xơ. Lửa tâm bừng bừng đốt sạch Bồ-đề hạt giống. Nếu niệm đạo bằng được niệm tình thì thành Phật đã lâu. Vì đại chúng như vì thân mình thì ta người đều đã xong việc. Chẳng thấy người sai ta phải, tự nhiên trên dưới kính nhau. Thời thời Phật pháp hiện tiền, phiền não trần trần giải thoát. Nước sông rạch dâng lên thì thuyền theo đó mà nổi cao. Nếu trong mọi trường hợp, dùng tâm hòa nhã cung kính đối với người, thì nhất định người đem cung kính đãi lại. Nếu ỷ tài năng, ngang tàng kiêu ngạo, khinh khỉnh ta đây thì dĩ nhiên người sẽ tìm cách hạ ta xuống...".

Thế Tôn nói bao nhiêu kinh chỉ cốt trừ ba độc tham sân si. Chủ yếu tam tạng là giới

định tuệ để thỉnh chúng sanh lên địa vị thánh hiền.

Trên đây là lời trích trong sách "Hư Vân Hòa-thượng Niên Phổ" để cúng dàng đại chúng.

Hôm nay bảo đỉnh tỏa hương thơm,

Bình bông hoa tươi thắm.

Toàn ban chuyên tu đỉnh lễ cúng dàng

Báo đức Tôn sư, tạ ơn đại chúng.

Đường lành sáng rực.

Sao không tận lực.

Tha thiết mong cầu

Ắt vượt cao vời

Vãng sanh Tịnh-độ.